(గత సంచిక తరువాయి)

ప్రియ

శిశిరం - 1999

ప్రొద్దున పదిగంటలకు అలారం మోతతో కళ్ళు తెరిచింది ప్రియ. మధ్యాహ్నం దాకా క్లాసులు లేకపోవటంతో, అలారం ఆలస్యంగా పెట్టుకుంది.

పార్ట్‌టైం జాబ్ కింద జాబ్ కింద ప్రొఫెసర్‌కి అసిస్టెంటులాగా చేస్తుంది ప్రియ. అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ స్టూడెంట్సుకు క్లాసులో ఉండే అనుమానాలు తీర్చటం ఇంకా ఎస్సైన్‌మెటు పేపర్లు దిద్దటంపని.

ప్రియ చదువులో చాలా బ్రిలియంట్. ఇండియాలో ఎం.కాం ఇంకా బిజినెస్ ఎడ్మినిస్ట్రేషన్‌లో డబులు పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ చేసింది. యూనివర్సిటీ టాపర్.

కంఫర్టర్ పక్కకి తొలిగించి తన రూమ్మేట్ ఎమిలీ కోసం చూసింది. రూంలో కనపడలేదు, క్లాసుకు వెళ్ళిపోయిందేమో. ఎమిలీ చైనా దేశీయురాలు. తన చిన్నప్పుడే తల్లిదండ్రులు ఈ దేశానికి వచ్చారు. ఎప్పుడూ చదువే లోకంగా ఉంటుంది. బద్దకంగా మంచం దిగి, స్నానం చెయ్యటానికి వెళ్ళింది ప్రియ. హాయిగా వేడినీళ్ళతో స్నానం చేస్తుంటే శరీరం, మనస్సు కూడా తేలికగా అనిపించాయి.

చకచకా రెడీ అయిపోయి, బ్రెడ్ జామ్‌తో తినేసి, బుక్స్ తీసుకుని కాలేజికి బయలుదేరింది.

క్లాసుకు వెళ్ళేముందు ప్రొఫెసర్ రాబర్ట్ హాల్ దగ్గరకు వెళ్ళింది.

"ఏంటి నిన్న సాయంత్రం కలుస్తానన్నావు, రాలేదే? సాయంత్రం ఏడుదాకా చూశాను" కళ్ళజోడు తీసి టేబుల్ మీద పెడుతూ అన్నాడు.

అతనికి దాదాపు 55 సంవత్సరాలు ఉంటాయి. చెంపల దగ్గర నెరుస్తున్న జుట్టు, ఆరు అడుగుల రెండు అంగుళాల ఎత్తు, చాలా హాండ్సమ్‌గా ఉంటాడు. చాలామందికి హీరో వర్షిప్ ఉంది. ప్రొఫెసర్‌గా మంచి పేరుంది.

"కుదర్లేదు. ఫ్రెండ్స్‌తో గ్రూప్ స్టడీస్‌కి వెళ్ళాను. రాత్రి ఒంటిగంటదాకా వాళ్ళతోనే ఉన్నాను" ఎందుకు ఇంత సంజాయిషీ ఇస్తుంది తను. చిరాకుగా ఉంది.

"ఆనంద్ నీ బాయ్ ఫ్రెండా? తనతో కనిపిస్తావు ఎప్పుడూ" పరీక్షగా చూస్తూ అడిగాడు.

"అదేమీ లేదు. ఇద్దరం ఒకే దేశానికి చెందిన వాళ్ళం అని స్నేహితులం అంతే."

"గుడ్! నీకు చాలా మంచి భవిష్యత్తు ఉంది. తెలివిగా భవిష్యత్తును నిర్మించుకో. నా దగ్గర పి.హెచ్.డి చెయ్యటానికి అప్లై చెయ్యి" నర్మగర్భంగా అన్నాడు.

"స్టూడెంటు ఎస్సైన్మెంట్లు అన్నీ గ్రేడ్ చేశాను. క్లాసుకు వెళ్ళాలి" అని బైట పడింది ప్రియ.

రాబర్టుతో చాలా చిరాకుగా ఉంది ప్రియకు. అతని మాటల్లోని గుఢార్థం తెలుసుకోలేనంత అమాయకురాలేమీ కాదు. అతని మీద కంప్లైంటు చేద్దామంటే సాక్ష్యం లేదు. చాలా తెలివిగా దొరకకుండా ప్రపోజ్ చేస్తున్నాడు. తనతో సంబంధం పెట్టుకుంటే ఆమె ఫ్యూచర్‌కు సహాయం చేస్తా అని.

"జిత్తులమారి నక్క" కసిగా తిట్టుకుంది ప్రియ.

మధ్యాహ్నం రెండు క్లాసులే ఉన్నాయి. అయ్యాక బ్యాగ్ సర్దుకుంటుంటే ఆనంద్, స్టీవ్ దగ్గరకు వచ్చారు.

"కాఫీ తాగుదాం వస్తావా?"

"లేదు బిజీగా ఉన్నాను. రేపు దీపావళి ఫంక్షను ఉందికదా. దానికి ఫైనల్ మీటింగ్ ఉంది. అది అయ్యాక లైబ్రరీకి వెళ్ళాలి. ఇవాళ్ళే కాస్త ఖాళీ దొరికింది చదువుకోటానికి. రేపు అస్సలు ఖాళీ ఉండదు"

"ఏయ్ ప్రియ! తెగ చదివేస్తావు. ఫ్రైడే నైట్ ఇవాళ ఫ్రీ మూవీ వేస్తున్నారు వస్తావా నాతో" హఠాత్తుగా ఊడిపడ్డాడు శ్రీని.

"ఏం ఇంకెవ్వరూ నీతో రానన్నారా?" నవ్వింది ప్రియ.

"మరీ అంత దారుణంగా కనిపిస్తున్నానా? అందరికి లైన్ వేస్తున్నానా ఏంటి? సరదాగా అమ్మాయిలతో మాట్లాడతా అంతే. నువ్వంటే మాత్రం స్పెషల్ ఇష్టం."

"అవునవును. ఇప్పటికి ఓ పదిమంది అమ్మాయిలకు ఇదే మాట చెప్పావు" నవ్వాడు ఆనంద్.

"స్టీవ్ ఈ అమ్మాయిలు నాకు అర్థంకారు. మా ఇండియన్ అమ్మాయిలు వేస్ట్, అమెరికన్లు హాయిగా ఫన్ లవింగ్. డేటింగ్‌కి ఒప్పుకుంటారు"

"డ్యూడ్! అమ్మాయిలంటే కేవలం డేటింగ్‌కే అని అనుకోకూడదు. ఏదో ఒక అమ్మాయితో తిరగాలి అని అస్సలే అనుకోకూడదు. ఒక అమ్మాయి నచ్చితే, ముందు తన గురించి తెలుసుకో, స్నేహం చెయ్యి. అందంగా ఉన్నంత మాత్రాన నచ్చే విధంగా ఉండాలని లేదుగా" భుజం తడుతూ చెప్పాడు స్టీవ్.

"సర్లే! ఈ శ్రీని వేస్ట్. బుర్ర టీనేజ్‌లో ఆగిపోయింది" కొంచెం చిరాకుగా అన్నాడు ఆనంద్.

"నాది ఒకటే పాలసీ బాస్. కాలేజీలో ఫుల్‌గా ఎంజాయ్ చెయ్యాలి అన్ని రకాలుగా. ఏదీ సీరియస్‌గా తీసుకోకూడదు ఒక్క చదువు తప్ప. మంచి జాబ్ చెయ్యాలి, అమెరికా సంబంధం అంటే ఇండియాలో అమ్మాయిలు క్యూ కడతారు. వాళ్ళల్లో మంచి సౌండ్ పార్టీ, అందమైన అమ్మాయిని మా వాళ్ళు సెలెక్టు చేస్తే, పెళ్ళి చేసుకుని సెటిల్ అవ్వాలి" అన్నాడు శ్రీని.

"మంచి ఆలోచనే. నీకు కాబోయే భార్య ఎవరో కానీ, తనుకూడా ఇలాగే ఆలోచిస్తూ ఉండొచ్చు. కాలేజిలో ఫుల్‌గా ఎంజాయ్ చేసి, ఏ బకరా గాడినో పెళ్ళి చేసుకుని ఒద్దికగా కాపురం చెయ్యాలని. నీకు పర్లేదు కదా" కోపాన్ని ఆపుకుని వ్యంగ్యంగా అడిగింది ప్రియ.

"నేను పద్దతిగల కుటుంబానికి చెందిన అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకుంటా" ఉక్రోషంగా అన్నాడు శ్రీవి.

"నీకు లేని పద్దతి అమ్మాయిలకు ఎందుకుండాలి" ఇక కోపాన్ని ఆపు కోలేక గట్టిగా అడిగింది ప్రియ.

టాపిక్ బాగా సీరియస్ అవుతుందని గ్రహించాడు ఆనంద్, "తిక్కగా వాగకు శ్రీవి. నువ్వు చాలా తప్పుగా ఆలోచిస్తున్నావు. వదిలెయ్యి ఈ టాపిక్, ప్రియ. ప్లీజ్ సీరియస్ అవ్వకు. వీడిలాగా ఆలోచించే వాళ్ళు చాలామంది ఉంటారు. దా కాఫీ తాగుదాం"'

'సారీ గైస్. నాకు పని ఉంది. రేపు కలుద్దాం. స్టీవ్ రేపు వీలైతే వస్తాను అన్నావు కదా, ఆనంద్‌తో రా. బై" చకచకా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది ప్రియ.

ఎర్రటి జార్జెట్ చుడీదార్, పెద్ద జూకాలు, చేతినిండా గాజులతో అలంకరించుకుంది ప్రియ. లైట్‌గా మేకప్ వేసుకుని తలదువ్వుకుంటుండగా తలుపు తట్టిన శబ్దంతో వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

"ఇంకా రెడి అవ్వలేదా?" నవ్వుతూ లోపలకు వచ్చింది అనిత.

"ఎంత బాగున్నావో ప్రియ.!! ఏ డ్రస్ వేసుకున్నా నీకు భలే ఒప్పుతుంది. ఇంక ఇంత స్పెషల్‌గా తయారయితే చెప్పేదేముంది?"

"సర్లే ఇక ఆపు. నిన్ను నువ్వు అద్దంలో చూసుకున్నావా? తాజా గులాబిలా ఎంత క్యూట్‌గా ఉన్నావో తెలుసా? స్టీవ్ కోసం తయారయ్యావా?" టీజ్ చేసింది ప్రియ.

ఆ మాటలకు కొంచెం సిగ్గుపడింది అనిత.

"ఓయ్! తరువాత తీరిగ్గా సిగ్గుపడుదువు. ముందు పద, పదా! నాకు హెల్ప్ చేస్తానని ప్రామిస్ చేశావు. ఆలస్యం అవుతుంది."

యూనియన్ సెంటర్‌లో పెద్ద హాలు ఉంది ఇటువంటి సమావేశాలకు. ఇద్దరూ నడుస్తుండగా అక్కడక్కడ సాంప్రదాయ దుస్తుల్లో ఇండియన్లు కనిపించారు.

"బాగుంది కదా. ఈ దేశంలో మన దుస్తుల్లో ఇంతమంది కనిపిస్తుంటే, అక్క చెప్పింది, ప్రతి ఊళ్ళోనూ ఒక ఇండియన్ అసోసియేషన్ ఉంటుందంట. పండుగలన్నీ కలిసి చేసుకుంటారంట"

"నీకు ఒక సర్‌ప్రైజ్ ఉంది ఇవాళ. బి ప్రిపేర్డ్" కన్నుకొట్టింది ప్రియ.

"ఏం ప్లాను చేస్తున్నావు?" అనుమానంగా చూసింది ప్రియ వైపు.

"నేను చెప్పను. హమ్మయ్య సరిగా టైంకు చేరుకున్నాం. కేటరింగ్ వాళ్ళు వచ్చినట్లున్నారు. అన్నీ సరిగ్గా తెచ్చారో లేదో చూడాలి. వీళ్ళతో ఎంత బేరం ఆడామో తెలుసా? ఐ హోప్ రుచిగా వండారనే అనుకుంటున్నా" వేగంగా నడుస్తూ అన్నది ప్రియ.

లోపల సీనియర్లు కొందరు కనిపించారు. స్టేజ్ మీద డి.జెవాళ్ళు సర్దుకుంటున్నారు. "వందకు పైగా టికెట్లు కొన్నారు. ఎందుకైనా మంచిదని నూటయాభై మందికి ఆర్డరు చేసాం."

గంటసేపు కష్టపడి అంతా సక్రమంగా సర్దించారు. స్నాక్స్, డ్రింక్స్ ఒక పక్క టేబుల్స్ మీద పెట్టారు. డిన్నరు వంటకాలన్నీ లోపల సర్ది తరవాత బైట పెడదామా, లేక అన్నీ ఒకేసారి పెట్టెయ్యాలా అన్న విషయంపై చాలాసేపు తర్జన భర్జనలు జరిగాయి. ఇది కూడా ముందే మాట్లాడుకోవాల్సింది. ఇప్పుడు హడావుడిలో వాదనలు అవసరమా? మనస్సులోనే విసుక్కుంది ప్రియ.

చివరకు ఫుడ్ అంతా ఒకేసారి పెట్టాలని నిర్ణయించారు, సర్దేవాళ్ళకు తేలికగా ఉంటుందని, ముందు ఏవో స్పీచ్‌లు ఉన్నాయి, తర్వాత కాసేపు కెరియోకీ, ఆ టైంలోనే డిన్నరు. అంతా అయ్యాక దాండియా డాన్స్. డి.జె వాళ్ళ మ్యూజిక్ పెడతారు.

రాజి వచ్చింది లోపలకు.

"హమ్మయ్య వచ్చావా? ఎక్కడ మానేస్తావో అని భయపడ్డాను."

"చాలా నచ్చచెప్పాల్సి వచ్చింది. ఇలా కాలేజీ వాళ్ళతో పార్టీలకూ అదీ తిరిగి రేపు జరగరానిది ఏదైనా జరిగితే, మేము మీ అమ్మకు సమాధానం చెప్పుకోలేము అని అన్నారు" విరక్తిగా నవ్వింది రాజి.

"మరి రాత్రిపూట నువ్వు షాపులు చూసుకుని ఆలస్యంగా ఒక్కదానివే డ్రైవ్ చేసుకుంటూ వెళుతుంటే ఏమీ కాదంటనా?" చిరాకుపడింది అనిత.

"ఏమో అనిత. చాలా సంవత్సరాల తరవాత, కాస్త ఊపిరి పోసుకుందామని వచ్చా. అన్నీ మర్చిపోయి హాయిగా ఎంజాయ్ చేస్తా" మనస్ఫూర్తిగా చెప్పింది రాజి.

వీళ్ళు మాట్లాడుకుంటుండగానే చాలామంది రావటం మొదలెట్టారు.

"అదేంటి స్టీవ్ కూడా వస్తున్నాడు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది అనిత, దూరంగా ఆనంద్‌తో కలిసి వస్తున్న స్టీవ్‌ని చూసి.

"మరి నీకు సర్‌ప్రైజ్ అన్నాకదా! ఇదే"

"తను ఎందుకు వస్తున్నాడు" రెట్టించింది అనిత.

అనిత కంగారు చూస్తే ముచ్చటేసింది ప్రియకు.

"అరే! ఇంకా కొంతమంది అమెరికన్లు కూడా వస్తున్నారు. కనపడటం లేదా? అయినా నిన్ను చూడటానికి వస్తున్నాడని అనుకుంటున్నావా? ఏదో ఇండియన్ పార్టీ, సరదాగా ఉంటుంది అంటే వస్తా అన్నాడు" అమాయకంగా మొహం పెట్టి చెప్పింది ప్రియ. "అంతేలే మీరందరూ ఫ్రెండ్స్ కదా!"

"అనితా నీ మొహం ఒక పుస్తకంలాగా చదివెయ్యొచ్చు. ఎంత జెలసి స్టీవ్ నీకోసం రావట్లేదేమోనని" గట్టిగా నవ్వేసింది ప్రియ.

"ఛీ నోరుముయ్యి పిచ్చి మాటలన్నీ మాట్లాడుతావు" కసిరింది అనిత.

"హాయ్ గర్ల్స్" దగ్గరకు వచ్చారు ఆనంద్, స్టీవ్.

స్టీవ్ కళ్ళన్నీ అనిత మీద ఉన్నాయి. "వావ్! యు లుక్ అమేజింగ్ లైక్ ఎ పింక్ రోజ్"

అనితకు సిగ్గుతో మొహం కందిపోయింది. ముదురు గులాబీరంగు షిఫాన్ చీరమీద అక్కడక్కడ పరుచున్న లతలు. సిల్వర్ జుంకీలు, గాజులు వేసుకుంది.

స్టీవ్ ఎప్పుడూ అందరికి అలా కాంప్లిమెంట్స్ ఇస్తూనే ఉంటాడు. అయినా ఇవాళ్ళ ఏంటో కొత్తగా, ప్రత్యేకంగా అనిపిస్తుంది అతని గొంతు, చూపు. కొన్ని క్షణాలు ఇద్దరి చూపులు చిక్కడిపోయాయి.

"హలో! ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయావు?" స్టీవ్ మొహం ముందర చిటికె వేస్తూ నవ్వింది ప్రియ. గభాల్న మొహం తిప్పుకున్నారు ఇద్దరూ.

"స్పీచులు మొదలెట్టారు. ఆ పక్కన దాండియా కర్రలు ఉన్నాయి, తెచ్చుకోండి. నేను కాసేపు ఫుడ్ దగ్గర చూసి వస్తాను. మీరు ఎంజాయ్ చెయ్యండి" అనితవైపు చూసి చిన్నగా నవ్వి వెళ్ళింది ప్రియ.

ఇంత హడావుడిలోనూ, మనస్సులో ఏదో దిగులు మేఘం కమ్ముకుని వదలటం లేదు ప్రియను. రెండు రోజుల్ అక్రితం అమ్మ దగ్గరనుండి వచ్చిన ఉత్తరం వెంటాడుతుంది. చాలా దిగులుగా, బెంగగా రాసింది అమ్మ. తను ఒక్కతే సంతానం, అందుకే అమ్మ ప్రాణాలన్నీ తన మీద పెట్టుకున్నట్లు ఉంటుంది. యధాప్రకారంగా తను పెళ్ళి చేసుకుని హాయిగా సంసారం చేసుకుంటుంటే చూడాలన్న ఆశను మళ్ళా వ్యక్తపరిచింది.

పెళ్ళి.. హు! ప్చ్! జీవితంలో తను పెళ్ళి అనే బంధంలో ఎప్పటికైనా ఇమడగలుగుతుందా? ఒక వ్యక్తితో జీవితాంతం ఇష్టంగా ప్రేమగా ఉండగలదా? అంతగా తనను ప్రభావితం చేసే వ్యక్తి తన జీవితంలోకి వస్తాడా?

తల విదిలించి ఈ ఆలోచనల నుండి బలవంతాన బైటపడింది ప్రియ. తన కళ్ళముందు ఇప్పుడిప్పుడే చిగురిస్తున్న ఒక ప్రేమకథ ఈ ఆలోచనలను రేపుతుందా? లేకుంటే తనేంటి ప్రేమ గురించి ఆలోచించటం ఏంటి? అయినా స్టీవ్, అనితలది కేవలం ఆకర్షణ - ప్రేమకాదు కదా!

ఎంతమందిని చూడలేదూ హైస్కూలు వయస్సు నుండి - ప్రేమ, ప్రేమ అంటూ తన వెంట పడిన వాళ్ళు కొందరైతే, ప్రేమ పేరుతో కలిసి తిరిగే వాళ్ళు ఇంకొందరు. ఎవ్వరిని చూసినా ఒక అందమైన ఆత్మవంచనలో బ్రతుకుతున్నారు. జస్ట్ ఫన్, ఎంజాయిమెంట్ - ఒక ఆకర్షణ, వయస్సులో ఉండే ఆపోజిట్ సెక్స్ మీద వున్న కుతూహలం,

కోర్కెలు తీర్చుకునే ఉండే ఆపోజిట్ సెక్స్ మీద ఉన్న కుతూహలం, కోర్కెలు తీర్చుకునే ఓ ముసుగు. తమకు ఓ బాయ్ ఫ్రెండ్ / గర్ల్ ఫ్రెండ్ ఉన్నారని చెప్పుకోవటం ఓ ఫాషన్.

సినిమాల్లోలాగా గాఢంగా ప్రేమించుకుని, పరిస్థితుల్ని ఎదుర్కొని ఎదిరించి, చదువు అయ్యాక పెళ్ళి చేసుకున్న వాళ్ళని చూడలేదు ఇంతవరకు. అంతా ట్రాష్ - సినికల్‌గా నవ్వుకుంది ప్రియ.

చూడాలి ఈ అనిత, స్టీవ్‌ల కథ ఏమవుతుందో. అనిత అన్నీ తేలికగా తీసుకునే అమ్మాయిలాగా కనిపించదు. స్టీవ్ అమెరికన్ ఇద్దరూ పెరిగిన వాతావరణం వేరు. కానీ స్టీవ్ అనితను నిజంగానే ఇష్టపడుతున్నట్లే కనిపిస్తున్నాడు. అనిత గురించి ఎన్నో వివరాలు అడుగుతాడు. అనిత గురించి మాట్లాడేటప్పుడు కళ్ళలో ఓ విధమైన మెరుపు. అనితకు చెపుదామా స్టీవ్ ఎంతగా అడుగుతాడో అనిపిస్తుంది, కానీ కొన్ని విషయాలు ఎవరికి వాళ్ళే తెలుసుకోవాలి. చూడాలి ఏమవుతుందో ఈ కథ.

"ప్రియ! ఇక్కడ డిన్నరు అంతా రెడీగా ఉందిగా. అనౌన్సు చేస్తున్నారు." ఎవరో అడిగిన ప్రశ్నకు ఆలోచనల నుండి బైట పడింది ప్రియ.

"యా! అంతా పర్ఫెక్ట్" అంటూ అనిత వాళ్ళను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళింది.

"కమాన్! అందరూ డిన్నరుకు రండి. మళ్ళీ పెద్ద క్యూలు ఉంటాయి. తొందరగా తినేస్తే, తర్వాత బాగా ఎంజాయ్ చెయ్యొచ్చు" అందరి దగ్గరకు వెళ్ళి చెప్పింది ప్రియ.

"ఇంతమంది ఇండియన్స్‌ని ఒకేచోట, ఇలా సాంప్రదాయ దుస్తుల్లో చూడటం ఇదే మొదటిసారి. చాలా కలర్‌ఫుల్‌గా ఉంది" అన్నాడు స్టీవ్.

"ఇదేముంది? మా స్పైసీ ఫుడ్ తిని, ఆ తర్వాత రాకింగ్ మ్యూజిక్‌తో డాన్స్ చెయ్యి, ఇంకా బాగుంటుంది" అన్నాడు ఆనంద్.

"కమ్ అనిత ఇక ఆలస్యందేనికి. చాలా ఊరించాడు ఆనంద్ ఇండియన్ ఫుడ్ గురించి. చూడాలి ఎంత నిజం ఉన్నదో ఆ మాటల్లో, లేకపోతే హాస్పిటల్‌లో చేరతానేమో అంత కారం తినలేక, కానీ ఆనంద్ మాటలు నమ్మను నేను, అనిత నీ గైడెన్స్ కావాలి నాకు, ఏమి తినాలో, ఏం తినకూడదో"

అనిత స్టీవ్ పక్కన నడుస్తూ అన్ని రకాల వంటకాల గురించి చెపుతూ ఓపికగా అతని సందేహాలు తీరుస్తూ ముందుకు వెళ్ళటం చూసి, ఆనంద్, రాజి, శ్రీవిలను ఆపేసింది ప్రియ.

"కొంచెం నెమ్మదిగా వెళదాం, వాళ్ళిద్దరిని కాసేపు ఒంటరిగా వదిలెయ్యండి. ఏం ఫ్రెండ్‌వి నువ్వు ఆనంద్, స్టీవ్ మనస్సు తెలుసుకోలేవా? అనిత అంటే తనకు ఇష్టం కదా!" తెచ్చిపెట్టుకున్న కోపంతో ఆనంద్‌ని కోప్పడింది.

చాలామంది ఔత్సాహిక గాయకులు స్టేజి మీద పాడటం మొదలెట్టారు. చాలామంది బాగానే పాడారు. కొద్దిమంది మాత్రం తమగాత్ర సౌకుమార్యంతో కొంచెం గుండెదడ తెప్పించారు. కానీ అందరూ ఈలలూ చప్పట్లతో ప్రతి ఒక్కరిని ఉత్సాహపరిచారు.

"ఏంటి ఎక్కడ ఉండిపోయారు. మా దగ్గరకు రాలేదు డిన్నరు తినేటప్పుడు" అంటూ దగ్గరకు వచ్చారు అనిత, స్టీవ్.

"మాకు కూడా మీరు కనిపించలేదులే" సమాధానం చెప్పాడు ఆనంద్.

హైదరాబాద్‌లో చదువుకోవటంతో అనిత, ప్రియలకు దాండియా కాస్త తెలుసు. అందరికి దాండియా కర్రలు తెచ్చి ఇచ్చారు.

పెద్దగా కష్టంకాదు. గుజరాతీ వాళ్ళు బాగా చేస్తారు. వాళ్ళతో పాటే వాళ్ళను చూస్తూ చెయ్యొచ్చు. లేదంటే మనమే ఓ చిన్న గ్రూపులాగా చేద్దాం" అంది ప్రియ.

"నాకస్సలు రావు డాన్సులు మీరు చెయ్యండి చూస్తాను" మొహమాటంగా అంది రాజి.

"చిన్నప్పుడు కోలాటం ఆడలేదా? చూడలేదా ఇది కూడా అంతే. మనమేమన్నా పోటీలకు వెళుతున్నామా? ఇదొక సరదా, తప్పులుంటే ఉంటాయి. ఏముందు లైట్ తీసుకో, ఎంజాయ్ చెయ్యి" కోప్పడింది అనిత.

స్టీవ్ కూడా అందరితో కలిసిపోయి డాన్స్ చెయ్యటం బాగా నచ్చింది స్నేహితులందరికి.

ఉత్సాహపరిచే సంగీతంతో, కనీసం ప్రక్కనే ఉన్న వాళ్ళ గొంతులు కూడా వినపడనంత కోలాహలంగా ఉంది అక్కడి వాతావరణం. గంట రెండు గంటలు. ఎంత సమయం గడిచించో కూడా తెలియలేదు. గొంతులన్నీ ఆర్చుకుపోయి శరీరం అలసిపోయేదాకా.

"ఇక నావల్లకాదు. కాసేపు రెస్టు తీసుకోవాల్సిందే" మొహం పైన చెమట తుడుచుకుంటూ అన్నది రాజి.

"చాలా వేడిగా ఉంది ఇక్కడ, ఈ డాన్సులతో ఇంకా వేడెక్కింది. కాసేపు బ్రేక్ తీసుకుందాం" రాజితో ఏకీభవించాడు ఆనంద్.

"నేను ఇక బయలుదేరతాను. తొమ్మిదయ్యింది" అంది రాజి.

"అదేంటి రాత్రికి ఇక్కడే పడుకుందువుగానీ బట్టలు తెచ్చుకో అన్నాను కదా. లీసా లేదు ఇవాళ. నా రూంలో పడుకోవచ్చు"

"నా రూం కూడా ఖాళీనే. ముగ్గురం కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఒకేచోట పడుకోవచ్చు" అన్నది ప్రియ కూడా.

"అరే! ఇంత మొహమాటం ఏంటి నీకు?" కోప్పడింది అనిత.

"మీకు ఇబ్బంది ఎందుకని?" గొణిగింది రాజి.

"ఇబ్బంది అయితే ముందే చెపుతాం కదా రాజి" మృదువుగా నచ్చచెప్పింది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా అందరిలోనూ అలసట స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ముందున్న ఉత్సాహం, శక్తి తగ్గిపోయి గుంపులుగా నిల్చుని మాట్లాడుకోవటం మొదలుపెట్టారు. "ఇక బయలుదేరదామా? బాగా అలసటగా ఉంది. నాకు పనికూడా ఏమీలేదు" అంది ప్రియ.

అందరూ ఒప్పుకుని కోట్లు వేసుకుని బైటకు వచ్చారు. కాస్త చలిగానే ఉంది కోటు వేసుకున్నా కాని.

"చాలా నచ్చింది ఈ పార్టీ అనిత. మీ ఫుడ్ కూడా మరీ ఆనంద్ బెదిరించినంత కారంగా లేదు. వెరీ ఫ్లేవర్ ఫుల్. థాంక్స్ నాతో ఈ టైం గడిపినందుకు" అనితతోపాటు నిదానంగా నడుస్తూ చెప్పాడు స్టీవ్.

"ఐ హాడ్ ఎ గుడ్ టైం విత్ యు టూ" చిరునవ్వుతో చెప్పింది అనిత.

రాజి తన కారులో నుండి బ్యాగ్ తీసుకుని అనిత ప్రియతో కలిసి అనిత రూముకి వెళ్ళింది. ముగ్గురూ కలిసి అనిత రూంలో నైట్ డ్రస్సులు మార్చుకుని ఉన్న రెండు మంచాలకు మధ్య నేలమీద ఒకళ్ళకు పకక్కేశారు, కంఫర్టర్‌తో మెత్తగా. ప్రియ తానే కింద పడుకుంటానని పట్టు పట్టింది.

"దాదాపు మూడు నాలుగేళ్ళు అయ్యిందేమో ఇంత హాయిగా ఎంజాయ్ చేసి. మీ ఇద్దరికీ థాంక్స్ చెప్పాలి"

"పోనీలే రాజి ఏదో ఒకవంకతో గాలి పీల్చుకున్నావు" అన్నది అనిత.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments